

отъ ягкы миризмы. Единъ прочють лѣкаръ приказва това: нѣкой си былъ простынѣлъ та забобѣлъ отъ вѣтрѣ; той всякъ вечеръ си мазалъ бедра-та съ едно миризливо масло и то край люлѣ-тъ на четиренадесетодневно-то си дѣтенце, което до тогава было все здраво и читаво, и така и той и момченце-то му спали въ онѣхъ тяжкѣхъ миризмѣхъ. Едно утро болный баща намѣри дѣте-то си докрай омаляно, а наскоро по това го видѣ и умрѣло. Причина на тѣхъ смръть не можяше да бѣде друго, а само оная ягка миризма.

Сега да чюемъ нѣчто и за *постель-тъ*. Мнозина корятъ натѣпканы-ты постели, а найповече натѣпканы-ты съ перушинкы; другы пакъ ги хвалять и казвать, че на тѣхъ на хыляды хора сѣ отгладаны па сѣ живы, ягкы и здравы. То си е така наистинѣ; нѣ знае ся, че у ничто друго не ся забира и задрѣжя така лесно всякакъвъ смрадъ, что вѣтрѣе изъ снагѣ-тъ, колкото у перушинкы-ты. Прѣзь прѣвы-ты десять мѣсяца бива да ся туря дѣте-то на постель, натѣпканъ съ перушинкы и да ся завива съ такъвъ завивкѣ, зачтото тогава ягко много му трѣбува топлина, и перушинкы-ты за това сѣ найсгодны. Нѣ друго е поотпослѣ, кога дѣте-то попарасте; дѣте-то на съна си ся отвива та си отмѣта завивкѣ-тъ съ перушинкы, зачтото тя му иде топла, па подъ неѣ му е и тяжко. Чтото ни сочи естество-то въ това, него трѣбува и да запамятимъ. Слѣдъ десятый мѣсяцъ дѣте-то не бива да лѣжи на топлѣ, а на постель, натѣпканъ съ козинѣ, съ сламѣ, съ царевичины листа, или найдобрѣ съ конскы космы; така сѣщо не бива да ся покрыва съ юрганче, настла-